

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 8. december 1987

om en europæisk adfærdskodeks for elektronisk betaling
(forbindelserne mellem penge- og finansieringsinstitutter og handlende/tjenesteydere samt forbrugere)

(87/598/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

som henviser til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 155, andet led, og

som tager følgende i betragtning:

I hvidbogen om gennemførelse af det indre marked har Kommissionen forpligtet sig til at fremsætte forslag med henblik på at tilpasse nyskabelserne og lovgivningen vedrørende de nye betalingsmidler til et stort markeds dimensioner;

Kommissionen har forelagt Rådet en meddelelse af 12. januar 1987 med titlen »Trumf i det europæiske spil: de nye betalingskort⁽¹⁾»;

den teknologiske udvikling er snævert forbundet med bestræbelserne på at skabe et internt enhedsmarked, og den elektroniske betaling kan bidrage til en hurtig modernisering inden for bankvæsen, handel samt telekommunikations- og informationsindustrien;

forbrugerne har ret til at forvente visse fordele i forbindelse med denne udvikling;

i den forbindelse frembyder det store indre marked, som Fællesskabet sigter mod, yderligere fordele;

udviklingen af de nye betalingsmidler er et led i den monetære og finansielle integration i Fællesskabet og udbygningen af Borgernes Europa;

den frie bevægelighed for varer og kapital vil først opnå fuld effektivitet, når den støttes teknologisk gennem de nye betalingsmidler;

disse nye midler skal stilles til rådighed for de involverede parter på lige vilkår i alle medlemsstater, selv om Kommissionen er sig bevidst, at udviklingen af betalingskortsystemet — betalingskort forsynet med magnetspor og/eller en mikroprocessor — kan spille en ret forskellig rolle fra medlemsstat til medlemsstat, og at der findes alternativer;

det er nødvendigt at arbejde sammen for at nå frem til standarder og anvendelsesvilkår, som i de europæiske brugeres interesse muliggør en kompatibilitet og komplementaritet mellem betalingssystemerne;

der bør opstilles visse generelle principper for loyal adfærd i forbindelserne mellem penge- og finansieringsinstitutter (banker og kreditinstitutter) og handlende/tjenesteydere samt forbrugere, der er indehavere af kort;

det bør samtidig undgås, at den hurtige og effektive udvikling af disse nye teknologier hæmmes af en for snæver lovgivning;

udviklingen af disse teknologier bør på den anden side styres og koordineres i et vist omfang, så muligheden for at skabe kompatibilitet mellem de europæiske elektroniske betalingssystemer ikke forspildes;

der må sikres kompatibilitet mellem kortene og en sammenkobling af de europæiske net for at muliggøre en gensidig åbning af systemerne og en standardisering af de vigtigste anvendelsesregler;

⁽¹⁾ KOM (86) endelig udg.

selv om beslutningen om at gøre disse systemer kompatible først og fremmest ligger hos bankerne og de øvrige penge- og finansieringsinstitutter, har Kommissionen ansvaret for at sikre, at fremskridtene på dette område ikke er til skade for den frie konkurrence inden for det europæiske marked;

det er klart, at en forhastet indgriben på fællesskabsplan i fastlæggelsen og driften af systemer, der er i fuld udvikling, efter al sandsynlighed blot vil give sig udslag i hurtigt forældede regler, som oven i købet vil kunne forhale udviklingen af den elektroniske betalingsform;

det er dog hensigtsmæssigt, at Kommissionen på nuværende stadium påser, at udviklingen på dette område sker under overholdelse af traktatens bestemmelser, og at den i Europas interesse søger at skabe bred enighed om udviklingen af disse systemer;

det forhold, at disse nye teknologier ikke i samtlige medlemsstater udvikles i stort omfang, bevirker, at det endnu ikke er muligt præcist at klarlægge, hvilke specifikke problemer der senere kan opstå, navnlig på slutstadiet for nettenes etablering og for anvendelsen af de nye betalingsmidler;

en »incitamentløsning« i form af en adfærdskodeks vil i kraft af sin smidighed kunne lette tilpasningen til den teknologiske udvikling på området —

HENSTILLER

til alle involverede parter at rette sig efter bestemmelserne i »Den Europæiske Adfærdskodeks for Elektronisk Betaling«, som følger herefter.

EUROPÆISK ADFÆRDSKODEKS FOR ELEKTRONISK BETALING

I. FORMÅL

1. I kodeksen resumeres de betingelser, som skal være opfyldt for at udviklingen af de nye elektroniske betalingsmidler kan komme samtlige økonomiske beslutningstagere til gavn og sikre :
 - forbrugerne sikkerhed og bekvemmelighed,
 - tjenesteyderne og udstederne en produktivtetsgevinst og en øget sikkerhed,
 - den europæiske industri et lovende marked.
2. Loyalitetsprincipperne skal overholdes af alle, som indfører systemer med betalingskort, eller som anvender dem.
3. Den teknologiske udvikling bør føre til en europæisk udformning af de elektroniske betalingsmidler med henblik på at sikre disse en så bred anvendelighed som muligt og herved undgå en opdeling af systemerne og markedet.

II. DEFINITIONER

I nærværende kodeks forstås ved :

1. »Elektronisk betaling« : enhver betalingsoperation, der udføres ved hjælp af et kort med magnetspor eller mikroprocessor på en elektronisk betalingsterminal eller en salgsstedsterminal

Følgende er ikke omfattet af denne kodeks :

- kontokort, som ikke falder ind under ovenstående definition,
 - kort, som har andre formål end direkte eller efterfølgende betaling,
 - betalinger ved hjælp af checks med bankkortgaranti,
 - betalinger med kort ved anvendelse af mekaniske processer (afregningsnotaer).
2. »Udstedere« : samtlige penge- og kreditinstitutter og organisationer, som kan udstede et betalingskort til elektronisk behandling, samt produktions- eller servicevirksomheder, som ligeledes kan udstede denne type kort.
 3. »Tjenesteydere« : handels- eller servicevirksomheder.
 4. »Forbrugere« : indhavere af kort.
 5. »Indbyrdes anvendelighed« : det forhold, at et kort, der er udstedt i en medlemsstat, eller som tilhører et bestemt kortsystem, kan anvendes i andre medlemsstater og/eller i net, som hører under andre systemer ; dette forudsætter teknologisk kompatibilitet mellem de forskellige systemers kort og kortlæsere samt en åbning af disse systemer gennem aftaler baseret på gensidighedsprincippet.

III. ALMINDELIGE PRINCIPPER

1. Kontrakter

- a) Kontrakter, der indgås af udstederne eller deres repræsentanter med såvel tjenesteyderne som forbrugerne, skal være skriftlige og udstedt på begæring. De skal nøjagtigt beskrive aftalernes almindelige og særlige vilkår.
- b) De skal affattes på det eller de officielle sprog i den medlemsstat, hvor kontrakten indgås.
- c) Enhver fastsættelse af gebyrintervallet skal være gennemsigtig og foretages under hensyntagen til de reelle byrder og risici og må ikke medføre en indskrænkning i den frie konkurrence.
- d) Alle betingelser skal i det omfang, de er i overensstemmelse med loven, kunne forhandles frit og være tydeligt angivet i kontrakten.
- e) De særlige betingelser for opsigelse af kontrakten skal nøjagtigt angives og meddeles de kontraherende parter forud for indgåelsen af kontrakten.

2. Indbyrdes anvendelighed

Den indbyrdes anvendelighed bør på længere sigt⁽¹⁾ være total og universel i det mindste i Fællesskabet for at gøre det muligt for tjenesteyderen og forbrugeren at tilslutte sig de forskellige net eller udstedere efter eget valg, idet hver terminal skal kunne behandle alle kort.

3. Udstyr

- a) Elektroniske betalingsterminaler til registrering, kontrol og transmission af betalinger kan integreres i en enkelt salgsstedsterminal.
- b) Tjenesteyderen skal, hvis han ønsker det, have mulighed for at installere en enkelt multifunktionel terminal.
- c) Tjenesteyderen skal frit kunne vælge sin salgsstedsterminal. Han er frit stillet med hensyn til leje eller køb på den ene betingelse, at terminalen er godkendt som værende i overensstemmelse med de krav, der gør sig gældende for det samlede betalingssystem og den indbyrdes anvendelighed.

4. Beskyttelse af data og sikkerhed

- a) Den elektroniske betaling er irreversibel. En ordre, der gives ved hjælp af betalingskort, er uigenkaldelig og udelukker derigennem enhver indsigelse.
- b) De data, der på betalingstidspunktet oversendes til tjenesteyderens bank og senere til udstederen, må ikke kunne krænke privatlivets fred. De skal være strengt begrænsede til de data, der normalt gives i forbindelse med checktransaktioner og overførsler.
- c) Samtlige problemer, der har tilknytning til beskyttelsen af data og sikkerheden, skal være klart angivet og løst på alle stadier i kontrakterne mellem parterne.
- d) Kontrakterne må ikke medføre en indskrænkning i forvaltningsfriheden og den frie konkurrence mellem tjenesteyderne.

5. Rimelig adgang til systemet

- a) Uanset deres økonomiske betydning skal alle berørte tjenesteydere have rimelig adgang til det elektroniske betalingssystem. En tjenesteyder kan kun nægtes adgang hertil, såfremt der foreligger en gyldig grund.
- b) Betalingen for samme tjenesteydelse i forbindelse med henholdsvis operationer inden for en medlemsstat og transnationale operationer mellem medlemsstaterne må ikke udvise nogen uberettiget forskel, navnlig når sådanne operationer finder sted i grænseområder.

IV. SUPPLERENDE BESTEMMELSER

1. Vedrørende forbindelserne mellem udstedere og tjenesteydere

- a) Med henblik på at fremme den gensidige åbning af forskellige kortsystemer er det vigtigt at sikre, at kontrakter, der indgås mellem kortudstedere og tjenesteydere, ikke indeholder nogen eksklusivklausul, hvorved tjenesteyderen forpligtes til kun at benytte det ene system, med hvilket han har indgået en aftale.
- b) Kontrakterne skal gøre det muligt for tjenesteyderne at nyde godt af effektiv konkurrence mellem de forskellige udstedere. De obligatoriske bestemmelser skal være strengt begrænsede til de tekniske krav, der skal sikre, at systemet fungerer tilfredsstillende.

⁽¹⁾ Med fuldførelsen af det indre marked, dvs. 31. december 1992.

2. Vedrørende forbindelserne mellem udstedere og forbrugere

Kortindehaveren skal træffe enhver rimelig foranstaltning til beskyttelse af det udstedte kort og henholde sig til de særlige betingelser (tab eller tyveri) i den kontrakt, han har indgået.

3. Vedrørende forbindelserne mellem tjenesteydere og forbrugere

Tjenesteyderen skal ved tydelig skiltning (kort eller kortsymboler) angive, hvilke systemer han er tilsluttet, og hvilke kort han dermed har pligt til at acceptere.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. december 1987.

På Kommissionens vegne

COCKFIELD

Næstformand
